

som Nr. 2, om Landbrugets Fordringer vedrørende Skernaadalen, er det paavist allerede i denne Betænkning, og senere har Figura udvist det, at det, man trængte til i Skernaadalen, var en Regulering af Aaen. Paa dette Punkt har Direktør Otterstrøm ogsaa faaet Ret, og det er et Punkt, som er ude af Diskussionen i Øjeblikket. Saa komme vi til Landbrugets Interesser. Her gennemgaar Kommissionen Vandstandsforholdene i Ringkøbing Fjord og siger efter at have talt om forskellige Ting dette vedrørende: „Der kan derfor efter Kommissionens Skøn være Anledning til at overveje, hvad der af Hensyn til Landbruget omkring selve Fjorden kan gøres for navnlig i April, Maj, August og September Maanedene at sænke Fjordens Vandstand noget.” Og disse Overvejelser kommer den tilbage til senere, idet den viser, at ved et direkte Udløb fra den dybe Del af Fjorden ud til Havet, selv om det begrænses til en Bredde af 200 Fod og med 10 Fods Dybde, altsaa lidt mindre Aabning end her projekteret, vil man ikke opnaa at sænke Vandstanden mere end 0,3 Fod Middelvandstand, altsaa nogle faa Tommer, og saa paaviser den desuden, at med dette Indløb ville Engene blive oversvømmede, hvad vi for Resten have hørt fra anden Side i Dag. Det samme Resultat er den sidst virkende Kommission kommen til, at selv med dette Gennemløb ville Forholdene være uheldige for disse Enge. Saa siger Kommissionen med udhævet Tryk: „Tilvejebringelsen af et aabent Udløb direkte fra Fjorden til Havet maa Kommissionen derfor af Hensyn til Landbrugets Interesser bestemt fraraade”. Dernæst gaar Kommissionen ind paa at omtale, hvorledes Forholdet er blevet efter 1892 og omtaler, hvad vi have hørt, at Udløbet efter 1892 har vist Tilbøjelighed til at lukke sig, men senere blev holdt aabent ved Hjælp af Sandpumpeskibe. Her udtaler Kommissionen, at det viser sig, at Sandpumpeskibet har været i Stand til at holde Udløbet aabent paa næsten tilfredsstillende Maade, dog ikke helt, idet der har været et Lag af, hvad man kalder Tvol — Tvol-tørv —, som det ikke har været muligt for Sandpumperen at bringe bort. Det, at bringe dette Tvolag bort, synes mig ikke at være saadan Heksefærd, saa hvis man paa det Tidspunkt havde ønsket at faa Ende paa de Vanskeligheder, havde det ikke været saa vanskeligt at sende en Gravemaskine over for at grave det Tvolag op. Det blev imidlertid ikke gjort, man har formodentlig den Gang manglet Penge

dertil. Saa omtaler Kommissionsbetænkningen samtidig, at Uddybning af Nymindestrømmen kan lade sig gøre. Det har vist sig, at Sandpumperne have kunnet besørge den. Jeg beder undskyldte, at jeg paa nogle Punkter har maattet gentage, hvad der er sagt af tidligere ærede Talere, men naar man vil sammenfatte det Syn, Kommissionen til sidst kommer til, er det nødvendigt at repetere noget.

Endelig er der Spørgsmaalet om Fiskeriet. Her siger Kommissionen: „Hvad endelig angaar Havfiskeriet fra den paa-gældende Kyststrækning, mener Kommissionen, at Fiskernes Krav om et let tilgængeligt Tilflugtssted, hvor de tillige kunne have god Adgang til Afsætning af Fiskerudbyttet, saa vidt muligt bør imødekommes i Forbindelse med de Foranstaltninger, der maatte blive at træffe ved en fremtidig Ordning til Forbedring af Afløbet fra Ringkøbing Fjord.” Ud fra alt dette slutter Kommissionen saa med at foreslaa en Baadehavn ved Nymindegab, en til Fjorddybet fortsat Uddybning af Nymindestrømmen og en Gennemskæring af Opgrunden ud for Skern Aa. Det er alt, hvad den foreslaar. Dernæst foreslaar den paa et eventuelt senere Tidspunkt en Kanalisering af Gødelen fra Falen Dyb til Nymindestrømmen.

Jeg synes, at denne Kommission har motiveret sin Indstilling fuldstændig klart og er kommen til et Resultat, der maa være det rigtige, thi det, man ved en Gennemskæring kan faa sænket Middelvandstanden i Ringkøbing Fjord ud over det, man kan gøre gennem Nymindestrømmen, er kun nogle faa Tommer, saa for den Sags Skyld kan man ikke ønske at faa et direkte Udløb til Havet. Det ligger, som jeg omtalte, da vi sidst talte om Sagen ved Finanslovsforslaget anden Behandling, i, at det drejer sig om at opnaa, at det Løb, som skal være Forbindelsen mellem Ringkøbing Fjord og Havet, har den fornødne Friktion, den fornødne Modstand mod Vandets Bevægelse for at sikre mod Oversvømmelse, og som Følge deraf kan det ikke udtømme Vandet saa hurtigt, at Fjordens Vandstand bliver nøjagtig den samme som Havets. Men i den Tid da dette Indløb ved Nymindegab blev holdt aabent af Sandpumper, var Middelvandstanden kun nogle faa Tommer højere end Havets Middelvandstand. Jeg synes, det er tilstrækkeligt Bevis for, at der overhovedet ikke opnaas synderligt for Landbruget i Retning af at sænke Vandstanden ved et direkte Udløb.